

פרשת וארא

"וידבר משה לפני ה' לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים" (שמות ו', י"ב).

משה מודע למגבלותיו כמנהיג וכמדינאי: הוא אינו מצטיין בכושר ביטוי או שכנוע בעומדו מול פרעה, ולא כסוחר המונים בעומדו מול העם.

הקב"ה מבהיר לו שבשרשרת הארועים המתוכננת, אין יתרון לנואמים דגולים: "אתה תדבר.. ואהרון אחיך ידבר.. ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אותותי.. ולא ישמע אליכם פרעה.. וידעו מצרים כי אני ה'" (ז', ב'-ו').

כאן, אין צורך בפוליטיקאי שירצה את העם, אלא באיש מעשה שאינו חושש מדעת הקהל..

(יורם קימלמן)

פרשת שבוע – גילי זיוון

שבת פרשת וארא		ימי החול	
הדלקת נרות	16:31	זמן תפילין / טלית	05:48←05:48
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:15←09:16
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30		מנחה וערבית	16:40
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	16:52←16:56
צאת השבת	17:28	ערבית	20:10

אחות תורנית : דורית רידר

שבת
שלו

לפרשת וקרא

נקודת השיא:

אני ה' והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים, ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לא-להים וידעתם כי אני ה' א-להיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים, והבאתי אתכם אל הארץ. שמות ו, ו-ח

למה קדמה ידיעה להבאה? שידעה במדבר והבאה בארץ. ידיעה במדבר, שנאמר 'אנכי ה' א-להיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים' (שמות כ, ב), ועדיין לא באו בארץ. משבאו לארצם מה נאמר, 'ויעזבו את ה' א-להי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים' (שופטים ב, יב).

לפיכך אמרו חכמים, 'מניין לארבעה כוסות? רבי יוחנן בשם ר' בנייה כנגד ארבע גאולות: ... והוצאתי והצילתי וגאלתי ולקחתי' (ירושלמי, פסחים לז, ע"ב, פ"י ה"א), ואילו 'והבאתי' אין לו כוס כנגדו.

שאלה למחשבה: האם שיאו של חג הפסח הוא בכניסה לארץ או בידעת ה' בעודם במדבר?

קידוש השם על ידי גויים:

וידעו מצרים כי אני ה' בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם. שמות ז, ה

זו ששנו חכמים, 'אין חילול השם אלא בעשרה מישראל, שנאמר "ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל" (ויקרא כב, לב)' (בבלי, סנהדרין עד, ע"ב).

יכול אין המקום חפץ בקידוש שמו בגויים? תלמוד לומר 'וידעו מצרים כי אני ה' (ראו רש"י על שמות ז, ג). ומהו שנאמר 'בתוך בני ישראל'? אלא כאן במצווה על ידי אדם, כאן בידי שמים.

כתוב כאן 'וידעו מצרים' וכתוב לעיל 'ושמי ה' לא נודעת לי להם' (שמות ו, ג), הרי שהודיע המקום למצרים מה שלא הודיע לאבות.

לפי דרשה זו, לקב"ה חשוב שגם הגויים יקדשו את שמו.

מתוך ספר מדרשיו של ר' אהרן

- צוהר תעשה לתיבה

שבת מברכים

שבת מברכים – ר"ח שבט, יהיה ביום שני. המולד יהיה ביום ראשון שעה 11.13, ו 14 חלקים

אין אומרים אב הרחמים.

(לוח לארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

מתוך מכתמי התנחומים למשפחת הוק:

זה לא מובן מאליו שיש רופא שמכיר אותך מילדות. זה עוד יותר לא מובן מאליו כשהוא גם הופך להיות הרופא של הילדים שלך.

תמיד היתה לי תחושה שאייזיק הוא לא רק רופא, אלא שהאכפתיות שלו היא הרבה מעבר.

במיוחד אני זוכרת איך הוא התיחס לבן שלנו, כשהיה בערך בן 5, ילד חכם, סקרן – ופחד מאד מרופאים. אייזיק מצא את הדרך להגיע אליו, דרך תחומי עניין משותפים (אסטרונומיה, תוכים, ועוד) ודרך חוש הומור...לא הרבה הצליחו בכך, והיינו אסירי תודה.

אנחנו יודעים שאין כל כך נחמה על חסר ואובדן.
רק לומר שאנו מרגישים בלב את צערם ומשתתפים ככל הניתן.

גדי וכנרת סמואל

למשפחת הוך היקרה!

לצערי הרב, לא הצלחתי להגיע לשבעה אבל חשוב לי שתדעו מי היה ד"ר הוך עבורנו.

בני משפחתנו כולם, מאד העריכו וכיבדו אותו, אמי מרים רוזנמן לא רק העריכה אלא גם מאד אהבה וכיבדה אותו. כשהיה איזה משבר, והיו אצל אמא לא מעט כאלה, מספיק היה לראות כיצד היא נרגעת כאשר הוא מגיע. היה לה אמון מלא בו ותמיד היינו אומרים לה, כשלא רצתה לבלוע תרופה, "זה ד"ר הוך ביקש" והיא היתה לוקחת.

אני זוכרת יום אחד כשנכנסנו למרפאה וד"ר הוך לא עבד, אלא רופאה צעירה, אמא פשוט סירבה להיכנס ובאוצר המילים המועט שהיה ברשותה היא הסבירה ש"היא מחכה לרופא" ושום דבר לא עזר...

לפני כשנה ויותר, קרתה לי תאונה עם הקלנועית של אמא והיו צריכים לתפור לה את הפצע ביד, בין האצבעות. דורית צלצלה ושאלה אותו "אתה מתגעגע לתפור פצע?" והוא שאל של מי ובא ברצון וכשתפר לה את הפצע בעדינות רבה ושאל אם כואב לה...היא חייכה ואמרה ש"הכל בסדר", כי גם אם כאב, היא כל-כך סמכה עליו...והאמינה בו ללא סייג..

אנחנו, מושיקו ואני, נעזרנו בו רבות בשנים האחרונות, כל פעם שאמא הרגישה לא טוב והיו פעמים כאלה לא מעט, הזעיקו אותו והיינו מתלבטים ביחד, אם לשלוח את אמא לבית החולים. שום "אגו" לא היה שם, צניעות וענווה היו דרכו ובדבריו, תמיד מוכן להקשיב, לשמוע, לשקול, תמיד היו ההחלטות הללו מתקבלות בחשיבה משותפת והלא הוא הרופא לא אנחנו....

איש נעים הליכות, צנוע, רגיש ולבבי..ובעל מקצוע מעולה.

כששמעתי על פטירתו, למרות שידעתי על מחלתו, חשתי כאב וצער רב, הוא נגע בכולנו, הוא צרוב בזכרוננו באהבה רבה.. יהי זכרו ברוך.

חיה דגן (רוזנמן – הבת של מרים)

לזכרו ד"ר אייזיק הוך ז"ל

לפני כחודש הלך לעולמו ד"ר אייזיק הוך ז"ל, מי שהיה הרופא של קבוץ סעד. בתקופת היותי בחברת הנוער, לפני יותר משלושים שנה, ד"ר הוך היה רופא צעיר וחדש בסעד. באחת מארוחות הערב בחדר האוכל, מזגתי לעצמי קנקן גדול של תה עם מים רותחים. הצבתי את הקנקן על המגש של האוכל והלכתי מאולם ההגשה לכיוון חדר האוכל. לאחר שהנחתי את המגש על השולחן, אני בעזרת המרפק שלי "הצלחתי" להפוך את הקנקן היתה הרוחת לכיוון הגוף שלי.

התחלתי לרוץ לכיוון חדרי שבבנין המגורים שלנו. הכאבים של הכוויה היו כואבים וחזקים מאוד. כעבור זמן הוזעק למקום, הרופא ד"ר אייזיק הוך ז"ל, והוא עם השקט שלו, נתן לי זריקת הרגעה. הזריקה עשתה את שלה ולמחרת תפקדתי כרגיל.

אייזיק ז"ל, באיחור של יותר משלושים שנה רציתי לומר לך תודה. "תהא נשמתך צרורה בצרור החיים". אמן.

ישראל זיסק

משואות יצחק

תודה

רצינו להודות לקהילת סעד על העזרה לאורך השנה האחרונה, ובתקופת השבעה: על סידור וארגון הבית, על המניין, על כל המאכלים, ועל האכפתיות והתמיכה.

רצינו להודות במיוחד לאחיות, לרופאים ולצוות המרפאה על המסירות, המקצועיות והאנושיות לאורך כל תקופת מחלתו של אבא ובימיו האחרונים.

טייץ והילדים

חודש שבט

"אלה אזכרה.."

(תשס"ט)	ז' שבט - יום פטירתו של חברנו מנחם אפלבוים ז"ל
(תשנ"ד)	י"ז שבט - יום פטירתה של חברתנו יסכה לנדאו ז"ל
(תשס"ז)	י"ט שבט - יום פטירתו של חברנו אברהמי רוזנמן ז"ל
(תשס"ח)	כ' שבט - יום פטירתו של חברנו אבא נוריק ז"ל
(תשמ"ז)	כ"א שבט - יום פטירתו של חברנו מרדכי גולדפדן (גרט) ז"ל
(תשס"ט)	כ"א שבט - יום פטירתו של חברנו יעקב קיני (קבוס) ז"ל
(תשע"א)	כ"ח שבט - יום פטירתו של חברנו שלמה אש ז"ל
(תשנ"ו)	ל' שבט - יום פטירתו של חברנו נחמן צור ז"ל

המכינה בחולון – מכינת תל"ם למנהיגות מתארכת בסעד

לחברי וחברות סעד, בשבת הבאה (פרשת "בא" 11-12.1.19) יתארחו בסעד 23 חניכי וחניכות שלוחת חולון של המכינה הקדם צבאית תל"ם. מטרת הביקור היא להכיר קצת את עולמה של הציונות הדתית בכלל והקיבוץ הדתי בפרט וכן לחוות שבת שונה ממה שחניכי המכינה מכירים מביתם ומהמכינה. במהלך השבת ילונו החניכים בבית כולל כחול ויקבלו מספר שיעורים מחברי קיבוץ.

משפחות שמוכנות לארח 2-3 חניכים לארוחת ליל שבת אצלם בבית - מוזמנות לפנות לחמי פיש 052-8694560

קצת מידע על המכינה: מכינת תל"ם פועלת במרחב העירוני. הבחירה למקם את המכינה ביפו (השלוחה הוותיקה, כ-50 חניכים) ובחולון (השלוחה הצעירה, כ-24 חניכים) מסמלת את הרצון להיות קרוב לשטח, לאנשים, לקהילה ולצרכים החברתיים הבערים של החברה הישראלית. במכינת תל"ם (תנועה ליהדות מתקדמת) אנו פועלים להכשיר את דור המנהיגות היהודי- ליברלי הבא של עם ישראל והחברה הישראלית. אנו שואפים לראות את בוגרינו מובילים בשירות משמעותי בצה"ל ומתפתחים, כל אחד בדרכו, לתפקידי פיקוד וקצונה בצה"ל, להנהגת קהילות מתחדשות, לפעילות במרחב הציבורי, למנהיגות חברתית וחינוכית ולהובלת פרויקטים חברתיים של תיקון עולם וצדק חברתי. במכינתנו אנו ניגשים למטרה זו מתוך תפיסה יהודית רפורמית היונקת עמוקות מהמסורת היהודית, התורה וארון הספרים שלנו מחד ומתפיסת עולם דמוקרטית והומניסטית מאידך. אנו מאמינים ששני המקורות הערכיים הללו אינם סותרים אלא מזינים זה את זה. השילוב ביניהם מעודד את הצעירים לחיבור ומחויבות לעם היהודי ולחברה בארץ ולחיפוש אחר צדק חברתי ותיקון העולם. כמאמר שמעון הצדיק במסכת אבות, המכינה ביפו עומדת על שלשה דברים: על התורה - לימוד מעמיק של תורת ישראל במובנה הרחב (תנ"ך, ספרות חז"ל, הוגי דעות, פילוסופיה, ציונות, החברה בישראל, סוגיות מוסריות ועוד...). ושאיפה לקיומה בחייו, על העבודה - עבודה שבלב, חוויה קהילתית הנוגעת בחוויות טקסיות מעולם הרוח היהודי (קבלות שבת, מעמדים, חגים ואורח חיים יהודי) ועל גמילות חסדים - עבודת ההתנדבות המשמעותית שלנו ביפו וחולון.

החיים במרחב העירוני של יפו וחולון מהווים הצצה לחברה בישראל וחברי המכינה חיים בעיר וחשים חלק מתושביה. בתכנית ההתנדבות שלנו, לה אנו מקדישים שעות רבות (ארבע פעמים בשבוע), אנו מתנדבים עם ובסיוע לכלל האוכלוסייה החיה מסביבנו - יהודים וערבים, מהגרי עבודה ופליטים, ילדים וקשישים ועוד.... מתוך התפיסה שכל בני האדם נבראו בצלם א-לוהים. שליחותנו ואחריותנו הן כלפי כל הסובבים אותנו. במהלך השנה אנו נפגשים עם קבוצות שונות בחברה הישראלית: חרדים במאה שערים, עולם הציונות הדתית, מתנחלים ביהודה ושומרון, ערבים אזרחי ישראל ופלסטינים, זרמים שונים ביהדות ועוד.... מפגש מגוון זה מאפשר לחניכים להרחיב את התפיסות שלהם לגבי החברה הישראלית והמערכת החברתית-פוליטית בישראל ולגבי עצמם ולפתח זהות יהודית- ישראלית שורשית, מבוססת ועמוקה.

החיים במכינה מתבססים על עצמאות ברמה גבוהה וחניכי המכינה אחראים על התפקוד היום יומי - ניהול הלוי"ז השוטף, בישול ארוחות, עבודת ועדות, תכנון והובלת סמינרים מכינתיים ופרויקטים משמעותיים בקהילה. העצמאות, ביחד עם הלמידה מההתנסויות והאתגרים הרבים שאנו מציבים בפני החניכים במהלך השנה (כמו סדרות של שטח והישרדות), יעזרו לחניכים לפתח אישיות עצמאית ובטוחה שאינה חוששת מהתמודדויות ואתגרים. תודה רבה!!

מנצח (יקנה) א' צמ'י

ראש המכינה הקדם צבאית למנהיגות תל"ם

חדר כושר – קיבוץ סעד

לציבור שלום.

חדר הכושר מהווה עוגן משמעותי באיכות החיים של חברי ותושבי סעד. חדר הכושר שהתפתח לאורך השנים מהווה מקור לגאווה וגם מספר העוסקים בספורט הצורכים שרות זה מהווה מודל לחיקוי בכל קיבוץ.

כחלק מתהליכי שיפור השירות ולאור פניות שעלו בקרב קהל המשתמשים החלטנו להוסיף יומיים נוספים של פעילות. המודל החדש יחל לפעול מתחילת השנה 1.1.2019.

א' ג' ה'

06:00-09:00

מעורב 15:00-17:00

נשים 17:00-18:00

מעורב 18:00-19:00

גברים 19:00-20:00

נשים 20:00-21:00

ב' - תוספת

מעורב 17:00-19:00

נשים 19:00-20:00

גברים 20:00-21:00

ד' - תוספת

מעורב 18:00-20:00

נשים 20:00-21:00

גברים 21:00-22:00

ברצוננו לציין כי המקורות להפעלת שרות זה מסתמכים על דמי המנוי בלבד ועל כן הקו המנחה אותנו כי יש להתייחס לפעילות כמערכת סגורה. המשמעות היא שיתרות אמורות לשמש לשדרוג ציוד/הרחבת שעות פעילות/הוזלת דמי מנוי, לעומת זאת ככל שיש גרעון יש לצמצם אותו על ידי העלאת דמי המנוי/הפחתת שעות הפעילות/הוספת משתמשים.

במסגרת בניית תוכנית עבודה ל 2019 ולאחר בדיקה, מצאנו כי יש עודפים ולכן החלטנו להרחיב את שעות הפעילות וגם להשקיע בציוד מתבלה. חשוב לציין כי במהלך השנה נבחן תוספת זו ונראה אם המודל הנוכחי מאוזן.

כפי שחכמים אמרו: "פעילות הספורט לא מהווה מתכון בטוח לאריכות ימים אבל בטוח מוסיפה חיים בשנים!!" אנחנו מזמינים חברים ותושבים שטרם נרשמו לחדר הכושר ומעוניינים להתחיל להתאמן ליצור קשר עם מרסלו-טלפון: 0507259627.

בהצלחה לכל המתאמנים!

תומר וארסלו

דוח'נאק

לפני מספר שבועות התקיים דיון בוועדת חינוך בשאלה האם יש מקום להמשיך בתורנות "סיירת הורים" בשבתות בצהריים.

התחושה היתה שגם אם לא כל ההורים שיתפו פעולה עם התורנות, או לא הסכימו עם עצם הרעיון, היתה בכל זאת ירידה במספר מקרי הוונדליזם, וגם אם היו מקרים בודדים- היה לנו מידע מי היו הילדים שהיו מעורבים וכך טופלו המקרים. ככל הנראה, עצם הידיעה שיש מבוגר בשטח שעלול לראות אותם- הפחיתה את המוטיבציה לגרום נזקים.

חשוב לציין כי ההנחה הבסיסית שלנו הינה שההורים אחראים על ילדיהם בכל זמן נתון ובפרט בשעות הצהריים בשבת. יחד עם זה, יש לנו גם אחריות קהילתית וערבות הדדית להגביר את תחושת המוגנות ולשמור יחד על ילדינו ועל הסביבה שלנו.

בע"ה החל משבת הבאה, פרשת בא, נתחיל בסבב שני של תורנות. התורנות היא להורי א'-ט'. כל הורה תורן פעם בשנה למשך שעה וחצי.

בתחילת השבוע הזה יישלח מכתב להורים הרלוונטיים עם פרטי התורנות ורשימת המשפחות.

נודה לכולכם על שיתוף הפעולה.

אפרת פלואי

נוצר חוצה גבולות!

בשבת האחרונה התארחו בקיבוצנו שלושים חניכים בעלי נכויות ושלושים חונכים מעמותת "משען למרפא", אותם ארחו חברי חבריא ב', בני כיתות ט' - יב' בעזרת משפחות מהקיבוץ. לטובת משימת האירוח בנות ובני הנוער שלנו הרחיקו לכת.

הם חצו את גבולות הקיבוץ והשיגו עוד אטרקציה ועוד תרומה כדי לשמח את החניכים.

הם חצו את שעת חצות במשך לילות על מנת לחשוב איך לארגן את האירוח עד הפרט האחרון.

הם חצו שלוליות והובילו מפה ומשם את הנדרש תחת ממטרי גשם.

הם חצו את קו המחשבה הקונבנציונלית והצליחו להפעיל בעצמם שבת ויריד במוצ"ש והכל מתוך רצון עז וטוב להעלות חיוך על פני החניכים.

ונראה לי שהם חצו גם את רף הניקיון והסדר המקובל כשמחזירים את חדר האוכל אחרי אירוע...

התרגשתי לראות אותם בשיא עשייתם, אשרינו שנתברכנו בנוער שכזה!

תמר אייל

תודה!

לקהילת סעד היקרה!

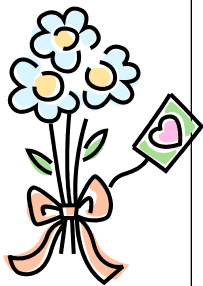
אנו רוצים להודות מאוד על התרומה והסיוע לקראת ובזמן שבת אירוח עמותת "משען למרפא".

תודה רבה למטע על התרומה הגדולה ולחסות לחולצות, לעופר שלומי ולחברת הנוער שאפשרו לנו להתארח במבנה, לדותן גולדנברג שהכין לנו הגברה במוצאי שבת, לפופלי שסיפק לנו מכונת פופקורן להפנינג, לכולבו שעזר לנו בקניות, לספקים שהביאו לנו שפע מאכלים לשבת, לעובדי חדר האוכל שהעניקו לנו את חד"א ימין לשבת, לקייטרינג שסיפק לנו אוכל בנדיבות, למשפחות שהכינו עוגות לקידוש וכמובן לכל המשפחות המארחות שעזרו וזרמו עם השינויים הפתאומיים..

השבת הייתה מוצלחת ביותר, באווירה טובה, מושקעת וחשובה. שמחים שהייתה לנו הזכות לקיים שבת כזו, ושהיא יצאה לפועל בצורה הטובה ביותר בעזרת הקהילה.

הלל אהרון, אודס הימן, מיה איל

בשם חבריא ב' - סניף בני עקיבא סעד

לאהרלה אדמנית

ברכות לרלף קבלת פרס שרת התרבות

ל"משוררים בראשית דרכם" לשנת תשע"ח

קהילת סעד

בנימ מספרים

נארח את בועז זהבי - בנם של מרים ז"ל ודודה יבלי"א.

כותב סיפורים על סיפורים, משובצים באנקדוטות תלמודיות שיכולות להוציא אותך מגדרך...

איך ניתן לשקוע בעולם האגדה התלמודית, ולמצוא בו פנטזיות שאין לשער.

יום שני א' שבט 7.1.19

בשעה 20:45 במועדון לחבר - הציבור מוזמן

וצאת תרבות

איך הפכתי לפוסק?

אמנם כל יהודי שומר תורה ומצוות פוסק לעצמו הלכות במצבים מסויימים, למשל כאשר הוא נזכר לפני שסיים את תפילת העמידה בראש חודש, ששכח לומר "יעלה ויבוא". אבל כמובן שנדירים המקרים בהם יהודי פשוט נאלץ להכריע בשאלה הלכתית הנוגעת לציבור. בשורות הבאות אספר על מקרים אשר בהם נאלצתי לפסוק לא רק לעצמי, אלא גם לציבור. המדובר כמובן בתקופה בה שימשנו הדסה ואנוכי שליחים בברית המועצות (לשעבר), בשנת תשנ"ב. אמנם גם בשנת תשכ"ז זומנתי ע"י אריה קרול ז"ל להישלח לברית המועצות, במסגרת משלחת של חברי הקיבוץ הדתי, אבל עם פרוץ מלחמת ששת הימים ביטלה רוסיה את האפשרות שבעלי דרכון ישראלי ייכנסו לתחומה. מה שנשאר בזכרוני מן השבועות המעטים בהם התכוונתי לנסיעה (טרם ביטולה), היא ההיכרות עם האותיות הקיריליות שבהם נכתבת השפה הרוסית...

בחורף תשנ"ב פנה אריה אלינו בהצעה שניסע לערוך את חג הפסח בקהילה היהודית של העיר גומל (הומל היה שמה בעת שהיתה חלק מליטא בתחילת המאה העשרים). כמובן שנענינו להצעה ללא פקפק. במסגרת ההכנות לנסיעה, למדנו לא מעט על המכשולים השונים שאנו עלולים להיתקל בהם, אבל במציאות נתקלנו לא אחת במצבים בלתי צפויים מראש, המחייבים הכרעות הלכתיות מיידיות.

אתחיל במקרים הפשוטים יותר, כלומר שלא חייבו אותי להתלבט שעה ארוכה. דוגמה ראשונה: כאשר נוכחו פרנסי הקהילה, שיש לי דרישות "מוזרות" (בעיניהם) – למשל, שלא יופעל רמקול בעת ה"סדר" הציבורי, פנו אלי בדחילו ורחימו בשאלה הבאה – יש להם כוונה לארגן בעת הסדר הציבורי התרמת הנוכחים למען רכישת כיסא גלגלים לאישה נכה. ידעתי שרבים מהם מגיעים ל"סדר" בתחבורה הציבורית, ולכן החזקת כסף מזומן בחג אינה בעיה עבורם... שקלתי איך להשיב להם – האם לאסור את ההתרמה, וכך לגזור על האישה סבל מיותר? האם לאשר התרמה בעצם ליל הסדר? החלטתי להימנע מהתייחס לעצם הנושא, רק הסברתי להם שאיני נושא עמי כסף בחג – לכן אני מבקש לתרום עכשיו, טרם ייכנס החג...

ידעתי שבחז"ל (לפחות בארצות המערב, לא ידעתי את הנוהג במזרח) עולים הכהנים לדוכן רק במועדים. לכן, כאשר פגשתי לפני פסח ביהודי ששם משפחתו הוא כ"ץ, שאלתי אם הוא כהן. כמובן, ענה הוא – הרי שמי הוא כ"ץ! חזרתי ושאלתי אם הוא נוהג לעלות לדוכן לברך. כמובן, השיב אותו כהן בחביבות. השאלה השלישית היתה האם הוא יודע מה אומרים הכהנים בעלותם לדוכן – ושוב הרגיע אותי באמרו באידיש עסיסית: אתה הרי מקריא לי כל מילה!... נחה דעתי – עד לרגע בו הגענו בתפילת מוסף של א' דפסח למקום שבו הכהן אמור לברך את הברכה "אשר קדשנו במצוותיו וכו'". היהודי הנחמד שותק... לאחר מספר שניות שומע אני את הגבאי לוחש לו (באידיש, כמובן): אמור כבר את הברכה! השתיקה נמשכת... לחשתי גם אני לבחור: אמור כבר את הברכה! הכהן השתקן לוחש לי בחזרה – הרי הבטחת שתקריא לי... ברגע זה קלטתי שאני בבעיה... למרות ההפסקה בת כעשר השניות במעמד חזרת הש"ץ, לקחתי לעצמי עוד שלוש שניות למחשבה איך לנהוג. הציבור ממתיך לברכת הכהן – האם עלי לברך (כדי להקריא לכהן)? במהלך אותן שניות, נזכרתי בשתי סיבות להחליט בחיוב: אמנם איני כהן, אבל אמי היא בת כהן – ואולי זו נקודה מועילה. שנית, נזכרתי בסיפור המופיע בבבלי (שבת, דף קי"ח ע"ב) "אמר ר' יוסי: מעולם לא עברתי על דברי חברי, יודע אני שאיני כהן ואם אומרים לי חבריי: עלה לדוכן – אני עולה". חשוב לי להוסיף הערה, לבל יחשדוני בדבר שאין בי. אמנם למדתי מסכת שבת לפני עשרות שנים, בחוג שלימד נתן קויפמן ז"ל בכל שבת בבוקר, במשך קרוב ליובל שנים, אבל אין לצפות שאזכור בבהירות כל מימרה, ועוד בשעה של לחץ... הסיפור מוכר לי מן הספר "ילקוט פירושם לתורה" שליקט חותני-מורי ר' יצחק הלפרין זצ"ל, על סדר פרשיות התורה. כתלמיד לשעבר בישיבת וולוז'ין, וכנצר לר' חיים מוולוז'ין, ליקט בעיקר הערות מן התורה שבעל פה הנוגעות לפסוקי התורה שבכתב. בספר במדבר פרק ו' פסוקים כג'-כו' מפורטת המצוה על הכהנים לברך את עם

ישראל, ובמסכת כתובות (כ"ד ע"ב) נאמר: "נשיאות כפיים (בזר), דאיסור עשה וכו' ". בספר מובאים מספר תירוצים מדורות שונים, הבאים להסביר את דבריו של ר' יוסי.

באותו א' דפסח, נתקלתי בבעיה נוספת מתחום דומה. לפני סוף תפילת מוסף, שומע אני מאחוריי (הייתי כמובן הש"צ) רחש - בחש סוער. אני מסמן בידי שאלה לגבאי: מה קורה? הוא מסביר לי שנכנסה לחדר התפילה אישה נוצרייה, המבקשת להשתתף בתפילה, "כי הא-ל הוא אחד, ולמה ייגרע חלקי..." הדבר מסעיר את הרוחות... סימנתי לו שיניחו לה, והסערה שככה. כאן המקום להעיר, ש"עזרת הנשים", פירושה ספסל בודד, ליד דלת הכניסה, ללא כל חציצה. לעומת זאת, במרכז עזרת הגברים קרוב לשליח הציבור, יושבה אישה מבוגרת מאד. לתמיהתי, הסביר לי הגבאי - שרק היא יודעת להדריך את שליח הציבור מה אומרים ומתי... (כשאני נוכחתי בתפילה, היא לא פצתה את פיה, אבל שמרה על מקום מושבה הקבוע...). בסיום התפילה, הגבאי מודיע ברוסית כמובן, הודעה קצרה לנוכחים - ומיד, ללא שביקשתי, מתרגם לי לאידיש את הודעתו: לחלק הבא של ההתכנסות, מוזמנים רק המתפללים הקבועים של בית הכנסת. מיד הבינותי, שהוא מתכוון לאותה נוצרייה, שהחליטה לדבוק ביהודים... היא באמת עזבה את המקום, ואני המתנתי לראות מה כולל החלק הבא של ההתכנסות. אני חש בתנועות של אי-נוחות מצד הגבאי. יש לי הרגשה שהוא רוצה לומר לי משהו שקשה לו לומר... לאחר זמן נוסף של התלבטות, לבש הגבאי תחושת אומץ, ואמר לי באידיש רוטטת, שבהודעה על המשך הטקס המיועד רק למתפללים הקבועים, הוא התכוון להדסה ואלי... שאלתי בזהירות, מדוע אנו פסולים מהשתתף בטקס העומד להתקיים? עתה, אם אתם הקוראים עומדים - כדאי לכם להתיישב למקרא תשובתו. אנחנו, מתפללי בית הכנסת, לא השתתפנו בסדר הציבורי אמש - כי אנשים מבוגרים כמונו אינם יוצאים מן הבית בלילה. לכן אנו מתכוונים לערוך כאן ועכשיו את "ליל הסדר"... כאן המקום להעיר, שהדסה ואנוכי לא השתתפנו בליל הסדר הציבורי של הקהילה בערב הראשון, כי נתבקשנו לערוך את הסדר לילדי בית הספר והוריהם במקום אחר. לאחר שנרגעתי מן ההפתעה המעניינת, מציע אני את עצמי לערוך את ה"סדר". כאן מגיעה ההפתעה השנייה: ה"סדר" שלנו מורכב משמיעת שירים באידיש מ"מגנטופון" (טייפ בלשוננו) - ואנו חוששים שאתה לא תרשה להפעיל את המכשיר בחג... מה אומר ומה אדבר, סדרת האפתעות לא תמה... אחר שיקול נוסף, החלטתי שאיני מוסמך לאסור עליהם את קיום ה"מסורת" של ליל סדר ביום על ידי מגנטופון... ביקשתי רק לאפשר לי לספר בקצרה על מהות ליל הסדר היהודי המקורי. הם נענו ברצון למשאלתי. וכאן, בניגוד ללילות הסדר הראשון והשני - שבהם דיברתי בעברית והציבור שמע תרגום לרוסית - שוחחתי באידיש, שזקני הקהילה הבינו היטב.

גם בשביעי של פסח נכונה לי אפתעה. לפני תפילת מוסף, הגבאי מודיע משהו, אמנם ברוסית - אבל לא ביקשתי תרגום, הייתי משוכנע שאני מבין במה מדובר, כי היו שלוש מילים בהודעתו הקצרה שאותן הבינותי: הטרדיציה (המסורת) היהודית - והמילה "יזכור". היה ברור לי, שהוא מודיע על תפילת יזכור. לכן הופתעתי כאשר לאחר הודעתו, ניגשו אליו המשתתפים ונתנו לו... כסף! לא התאפקתי ושאלתי מה קורה פה? השיב לי הגבאי בסבלנות ובעדינות, בטון שבו מדברים מורים לילד מפגר, את הודעתו בתרגום לאידיש: לפי המסורת היהודית, אין אפשרות להזכיר שמות נפטרים, אם לא שולם מראש הסכום הדרוש עבור הזכרת השם... הגבאי היה אדיב ביחס אלי, אולי זכר שאין בכיסי כסף בחג... גם אילו הייתי רוצה למנוע את "המסורת" החדשה, עד שהבינותי מה קורה - היה זה כבר לאחר מעשה... לאחר שביעי של פסח - פסקתי... לפסוק.

הערה לסיום: אני מניח, שחלק מן הקוראים יתמהו על הריחוק של היהודים מן המקורות. אבל לעניות דעתי, יש להתפעל מן הצימאון לערכי היהדות, לאחר שבעים שנות קומוניזם דורסני והרסני. "מי כעמך ישראל?"

צדכון ליבור – תכנית "מרחק בטוח"

בעקבות פניות של מספר חברים ובעקבות דבריה הכנים של רותי יערי בעלון השבת שעברה מצאנו לנכון לחדד ולהדגיש מספר נקודות בנוגע לתכנית "מרחק בטוח", בנוסף למה שהוצג בערב ההסברה.

א. תכנית מרחק בטוח היא תכנית ארצית, ממשלתית וכפי שהבהרנו בעבר, איננה "תכנית כבשת" ואין לנו אפשרות לבחור את המיקום אליו נתפנה.

ב. יש לציין שעפרה והאולפנה נותנים לנו מענה כולל וטוב שלצערנו לא מצאנו בקיבוצים הדתיים, בימים שחשבנו שזהו הפתרון המתאים.

ג. אנו מודעים בהחלט לחששות שיש סביב הצטברות האירועים באזור עפרה אך עדיין יש להזכיר שמדובר באירועים בודדים, שאין להשוות אותם למצב בטחוני קיצוני בסעד, אם חלילה יתרחש, ויחייב את הפעלת התכנית.

ד. השבוע, אירחנו (מטה צח"י) את הנהגת הישוב עפרה, ליום היכרות והיערכות כאן בסעד. הרצינות, החום וההתגייסות של אנשי עפרה מעוררות השתאות והערכה. הגיעו לכאן: מזכיר הישוב, מנהלת הקהילה, רכזת הוותיקים, רכזת הנוער, רכזת התרבות, רבש"ץ הישוב, מנהל התפעול ואיש התחזוקה. במהלך היום עסקנו בשלושה נושאים:

1. היכרות עם סעד מאז ועד היום.
2. היערכות ושיבות עבודה בצוותים משותפים לביצוע תכנית "מרחק בטוח", אם חלילה נידרש להפעילה.
3. היערכות ליום טיול ופעילות לקהילת סעד, בעפרה ובאזור בנימין אשר מתוכנן להתקיים בחוה"מ פסח. פרטים בהמשך.

ימים טובים ושקטים לנו ולאנשי עפרה

ד"ר ונחל

הזמנה לצרכי חוויית

ותיקים יקרים, סבים, סבתות ונכדים יקרים!

הנכם מוזמנים לערב חווייתי ובטעם של פעם!

הערב יתקיים ביום חמישי ד' שבט, 10/1

בתוכנית:

17:45 - התכנסות בחדר אוכל ימין.

18:00 - הצגת "כן לזקן" עפ"י סיפורה של נאוה סמל.

19:00 - דוכני הפעלות ויצירה משותפת.

20:00 - סיום משוער.

ותיקים מוזמנים גם ללא נכדים !! ☺ נשמח שכל מי שיוכל שיביא עימו עוגה

הערב בארגון של: ספריית הילדים, ועדת ותיקים, ועדת חינוך ובני עקיבא.

קנאל חדש בסידור הרכב

לאחרונה הוכנס לסידור הרכב רכב קנגו 5 מקומות אוטומטי. מחיר השימוש כמו רכב אוטומטי קטן.

מי שמזמין רכב אוטומטי קטן ואינו רוצה לקבל בשום אופן את הקנגו נא לסמן "לא" ברובריקה של הקנגו שנוספה בבחירת האפשרויות.

מי שרוצה לקבל את הקנגו, נא לסמן "כן" הן ברכב אוטומטי קטן, והן ב"קנגו".

בכל שאר המצבים השיבוץ של הקנגו ייעשו כמו שאר הרכבים האוטומטיים הקטנים.

וצדת רכב

לדודים ודביר קלי ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הבן
שתזכו לאושר ולנחת - קהילת סעד

למאר סט - מזל טוב לבת המצווה
לנצחה, לרה ארי ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולאושר

ליונה רוזנטל ולכל המשפחה, מזל טוב לנישואי הנכדה
רותם - בתם של אפרת וניצן אבירן צה"ל אלעד
איחולים לשמחות ולנחת!

לפנינה וש״צ בר-חי ולכל המשפחה
מזל טוב לרצל בר המצווה של הנין אורי-יוסף
בנם של צינת ושל ססלר, נכד של צופית ואבשלום ססלר
איחולים לאושר ולנחת!

לרותי וחנן פינקלשטין ברכות להולדת הנינה
בת לחיה-רבקה ושמעון חבר, נכדה לאסתר ק'ה ויטאל חבר
איחולים לשמחות ולאושר!